

BENDROJO TEISMO (antroji kolegija) SPRENDIMAS

2010 m. gruodžio 7 d.*

Byloje T-49/07

Sofiane Fahas, gyvenantis Mylkendorfe (Vokietija), atstovaujamas advokatės
F. Zillmer,

ieškovas,

prieš

Europos Sąjungos Tarybą, iš pradžių atstovaujamą M. Bishop, E. Finnegan ir S. Mar-
quardt, vėliau – Bishop, J.-P. Hix ir Finnegan,

atsakovę,

* Proceso kalba: vokiečių.

palaikomą

Italijos Respublikos, atstovaujamos I. Bruni, padedamos *avvocato dello Stato* G. Albenzio,

įstojusios į bylą šalies,

dėl prašymo iš dalies panaikinti neseniai priimtą 2008 m. liepos 15 d. Tarybos sprendimą 2008/583/EB, įgyvendinantį Reglamento (EB) Nr. 2580/2001 dėl specialių ribojančių priemonių, taikomų tam tikriems asmenims ir subjektams siekiant kovoti su terorizmu, 2 straipsnio 3 dalį ir panaikinantį Sprendimą 2007/868/EB (OL L 188, p. 21), tiek, kiek jis susijęs su ieškovu, ir įpareigoti Tarybą daugiau nenurodyti ieškovo pavardės savo būsimuose sprendimuose, kol bus priimtas galutinis teismo sprendimas, taip pat dėl prašymo atlyginti žalą

BENDRASIS TEISMAS (antroji kolegija),

kurių sudaro pirmininkas I. Pelikánová, teisėjai K. Jürimäe ir S. Soldevila Fragoso (pranešėjas),

posėdžio sekretorė K. Andová, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2009 m. lapkričio 10 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą

Teisinis pagrindas

- 1 2001 m. rugsėjo 28 d. Jungtinių Tautų Saugumo Taryba (toliau – Saugumo Taryba) priėmė Rezoliuciją 1373 (2001), nustatančią plataus diapazono kovos su terorizmu, ypač kovos su terorizmo finansavimu, strategijas. Šios rezoliucijos 1 dalies c punkte konkrečiai nustatoma, kad visos valstybės narės nedelsdamos išaldo fizinių asmenų, kurie padaro ar kėsinaisi padaryti teroristinius veiksmus, dalyvauja ar padeda darant teroristinius veiksmus, tokių asmenų tiesiogiai ar netiesiogiai valdomų ar kontroliuojamų juridinių asmenų ir tokių fizinių ir juridinių asmenų vardu arba pagal jų nurodymus veikiančių asmenų lėšas ir kitą finansinį turtą arba ekonominius išteklius.
- 2 Atsižvelgdama į tai, kad Saugumo Tarybos rezoliucijai 1373 (2001) įgyvendinti reikia Europos bendrijos veiksmų, 2001 m. gruodžio 27 d. Europos Sąjungos Taryba, vadovaudamasi ES 15 ir 34 straipsniais, priėmė Bendrąją poziciją 2001/930/BUSP dėl kovos su terorizmu (OL L 344, p. 90; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 18 sk.,

1 t., p. 213) ir Bendrąją poziciją 2001/931/BUSP dėl konkrečių priemonių taikymo kovojant su terorizmu (OL L 344, p. 93; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 18 sk., 1 t., p. 217).

- 3 Pagal Bendrosios pozicijos 2001/931 1 straipsnio 1 dalį ji taikoma „priede išvardytiems su teroro aktais susijusiems asmenims, grupėms ir organizacijoms“.

- 4 Pagal Bendrosios pozicijos 2001/931 1 straipsnio 4 dalį priede pateiktas sąrašas yra sudaromas remiantis tikslia informacija ar atitinkamos bylos medžiaga, kuri rodo, kad kompetentinga institucija dėl atitinkamų asmenų, grupių ir organizacijų yra priėmusi sprendimą, kuriuo, remiantis rimtais ir patikimais įrodymais ar įkalčiais, pradedami tyrimai ar baudžiamasis persekiojimas dėl teroristinio akto, pasikėsinimo padaryti, dalyvauti ar padėti darant tokią veiką arba nuteisiama už tokius veiksmus. „Kompetentinga institucija“ – tai teisminė institucija arba, jei teisminės institucijos neturi kompetencijos toje srityje, kuriai taikoma ši straipsnio dalis, lygiavertę kompetenciją šioje srityje turinti institucija.

- 5 Pagal Bendrosios pozicijos 2001/931 1 straipsnio 6 dalį priede pateiktas asmenų ir organizacijų sąrašas yra reguliariai, bent kartą per šešis mėnesius, atnaujinamas, siekiant užtikrinti, kad yra pagrindo palikti juos sąrašė.

- 6 Pagal Bendrosios pozicijos 2001/931 2 ir 3 straipsnius Bendrija, neviršydamą EB sutarties jai suteiktų įgaliojimų, įsako išaldyti priede išvardytų asmenų, grupių ir organizacijų lėšas ir kitą finansinį turtą ar ekonominius išteklius ir užtikrina, kad jų naudai nei tiesiogiai, nei netiesiogiai nebūtų teikiamos lėšos, finansinis turtas ar ekonominiai ištekliai arba finansinės paslaugos.

- 7 Atsižvelgdama į tai, kad siekiant Bendrijos lygmeniu įgyvendinti Bendrojoje pozicijoje 2001/931 nustatytas priemones reikalingas reglamentas, 2001 m. gruodžio 27 d. Taryba, remdamasi EB 60, 301 ir 308 straipsniais, priėmė Reglamentą Nr. 2580/2001 dėl specialių ribojančių priemonių, taikomų tam tikriems asmenims ir subjektams siekiant kovoti su terorizmu (OL L 344, p. 70; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 18 sk., 1 t., p. 207). Iš šio reglamento matyti, kad, išskyrus pagal šį reglamentą leidžiamas išimtis, visos lėšos, kitas finansinis turtas ir ekonominiai ištekliai, priklausantys į 2 straipsnio 3 dalyje nurodytą sąrašą įtrauktam fiziniam ar juridiniam asmeniui, grupei ar susivienijimui, turi būti išaldyti. Taryba, veikdama vienbalsiai, nustato, peržiūri ir keičia asmenų, grupių ir susivienijimų, kuriems taikomas šis reglamentas, sąrašą, vadovaudamasi Bendrosios pozicijos 2001/931 1 straipsnio 4–6 dalyse išdėstytomis nuostatomis.

- 8 Pirminis asmenų, grupių ir subjektų, kuriems taikomas Reglamentas Nr. 2580/2001, sąrašas buvo nustatytas 2001 m. gruodžio 27 d. Tarybos sprendimu 2001/927/EB, kuriame pateikiamas Reglamento Nr. 2580/2001 2 straipsnio 3 dalyje numatytas sąrašas (OL L 344, p. 83).

- 9 Nuo to laiko Taryba priėmė įvairių bendrųjų pozicijų ir sprendimų, kuriais atnaujinami Bendrojoje pozicijoje 2001/931 ir Reglamente Nr. 2580/2001 numatyti sąrašai.

Ginčo aplinkybės

- 10 Ieškovas Sofiane Fahas, Alžyro pilietis, nuo 1990 m. gyvena Vokietijos Federacinėje Respublikoje, o 2003 m. rugsėjo 18 d. jis susituokė su Vokietijos piliete.
- 11 2000 m. spalio 9 d. Neapolio (Italija) ikiteisminio tyrimo teisėjas išdavė jo arešto orderį. Šiame orderyje ieškovas kaltinamas tuo, kad dalyvavo suokalbyje dėl grupės „Al Takfir ir Al Hižra“ (*Al Takfir Wal Hijra*), Alžyre veikiančios nuo 1992 m. ir teikiančios paramą teroristinei veiklai, taip pat užsiimančios ginklų kontrabanda ir dokumentų padirbinėjimu Alžyre veikiančioms teroristinėms grupuotėms, padalinio sukūrimo. 2008 m. gegužės 30 d. nutartimi *Giudice dell'udienza preliminare del Tribunale di Neapoli* (Neapolio teismo tvarkomojo posėdžio teisėjas) atidavė kaltinamąjį tam pačiam teismui dėl kaltinimų padarius keturias baudžiamąsias veikas, iš kurių trys susijusios su minėta teroristine organizacija.
- 12 2002 m. gruodžio 12 d. Bendrąja pozicija 2002/976/BUSP, kuria atnaujinama Bendroji pozicija 2001/931 ir panaikinama Bendroji pozicija 2002/847/BUSP (OL L 337, p. 93), Taryba atnaujino asmenų, grupių ir subjektų, kuriems taikoma Bendroji

pozicija 2001/931, sąrašą. Bendrosios pozicijos 2002/976 priedo 1 punkte pirmą kartą įtraukta ieškovo pavardė nurodant:

„FAHAS, Sofiane Yacine, gimęs 1971 m. rugsėjo 10 d. Alžyre (Alžyras) („al-Takfir ir al-Hijra“ narys).“

- 13 Nuo 2002 m. gruodžio 12 d. vienas po kito buvo priimta daug sprendimų, kuriais ieškovo pavardė buvo įtraukta į Reglamento Nr. 2580/2001 2 straipsnio 3 dalyje numatytą sąrašą (toliau – ginčijamas sąrašas) ir, be kita ko, išaldytos jo lėšos. Reikia paminėti tuos sprendimus, kuriuos savo paaiškinimuose nurodė šios bylos šalys.

- 14 2002 m. gruodžio 12 d. Taryba priėmė Sprendimą 2002/974/EB, įgyvendinantį Reglamento Nr. 2580/2001 2 straipsnio 3 dalį ir panaikinantį Sprendimą 2002/848/EB (OL L 337, p. 85). Sprendimo 2002/974 1 straipsniu ieškovo pavardė nurodyta ginčijamame sąrašė.

- 15 2004 m. balandžio 2 d. Taryba priėmė Bendrąją poziciją 2004/309/BUSP atnaujinančią Bendrąją poziciją 2001/931 ir panaikinančią Bendrąją poziciją 2003/906/BUSP (OL L 99, p. 61; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 18 sk., 3 t., p. 100). Ieškovo pavardė nurodyta jos priede pateiktame sąrašė. Tą pačią dieną Taryba priėmė Sprendimą 2004/306/EB, įgyvendinantį Reglamento Nr. 2580/2001 2 straipsnio 3 dalį ir panaikinantį Sprendimą 2003/902/EB (OL L 99, p. 28; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 18 sk., 3 t., p. 98).

- 16 2006 m. gegužės 29 d. Tarybos sprendimu 2006/379/EB, įgyvendinančiu Reglamente (EB) Nr. 2580/2001 2 straipsnio 3 dalį ir panaikinančiu Sprendimą 2005/930/EB (OL L 144, p. 21), ieškovo pavardė vis dar nurodoma ginčijamame sąraše.
- 17 2006 m. gruodžio 21 d. Sprendime 2006/1008/EB, įgyvendinančiame Reglamente Nr. 2580/2001 2 straipsnio 3 dalį (OL L 379, p. 123 ir klaidų ištaisymas OL L 150, 2007, p. 16), Taryba nustatė, kad tam tikri kiti asmenys, grupės ir subjektai turėtų būti įtraukti į Sprendimu 2006/379 nustatytą sąrašą, ir nepanaikino šio sprendimo. Sprendime 2006/1008 ieškovo pavardė nenurodyta.
- 18 2008 m. liepos 15 d. Tarybos sprendimu 2008/583/EB, įgyvendinančiu Reglamente (EB) Nr. 2580/2001 2 straipsnio 3 dalį ir panaikinančiu Sprendimą 2007/868/EB (OL L 188, p. 21, toliau – ginčijamas sprendimas), ieškovo pavardė paliekama įtraukta į ginčijamą sąrašą.

Procesas ir šalių reikalavimai

- 19 Šią bylą ieškovas pradėjo ieškiniu, kurį Teismo kanceliarija gavo 2007 m. vasario 20 dieną.
- 20 Iš pradžių ieškinyje buvo pareikštas dėl Sprendimo 2002/848 ir visų po jo priimtų sprendimų, įskaitant ir Sprendimą 2006/1008.

- 21 2007 m. kovo 30 d. ieškovas ištaisė ieškinio trūkumus, susijusius su Sprendimu 2006/1008.
- 22 2007 m. birželio 20 d. Teismo kanceliarijai pateiktu atskiru dokumentu Taryba, remdamasi šio teismo procedūros reglamento 114 straipsnio 1 dalimi, pareiškė prieštaravimą dėl priimtino. 2008 m. rugsėjo 22 d. Teismo nutartimi šį prieštaravimą dėl priimtino buvo nuspręsta nagrinėti nagrinėjant bylą iš esmės.
- 23 2008 m. spalio 1 d. Teismas, taikydamas proceso organizavimo priemones pagal Procedūros reglamento 64 straipsnį, klausė, ar ieškovas norėtų pakeisti savo reikalavimus ir argumentus taip, kad ieškinyt būtų pareikštas vien dėl ginčijamo sprendimo.
- 24 2009 m. balandžio 2 d. Teismo kanceliarijai pateiktu dokumentu Italijos Respublika paprašė leisti įstoti į šią bylą palaikyti Tarybos reikalavimų. Išklauses šalis 2009 m. gegužės 14 d. nutartimi Teismo antrosios kolegijos pirmininkas, vadovaudamasis Procedūros reglamento 116 straipsnio 6 dalimi, patenkino šį prašymą leisti įstoti į bylą.

25 Ieškovas Teismo prašo:

- panaikinti ginčijamą sprendimą, kiek jis su juo susijęs, ir pripažinti, kad jis jam netaikytinas,

- įpareigoti Tarybą nenurodyti ieškovo pavardės sprendimuose, kurie bus priimti po ginčijamo sprendimo ir kuriais įgyvendinama Reglamento Nr. 2580/2001 2 straipsnio 3 dalis, kol galutiniu teismo sprendimu bus pripažinta, kad jis yra „Al Takfir“ ir „Al Hijra“ narys arba kad jis kitu būdu remia terorizmą,

- priteisti iš Tarybos sumokėti jam ne mažesnę nei 2000 EUR kompensaciją kaip atlyginimą už patirtą žalą,

- priteisti iš Tarybos bylinėjimosi išlaidas.

26 Taryba Teismo prašo:

- atmesti ieškovo prašymą panaikinti ginčijamą sprendimą kaip nepagrįstą,

- atmesti ieškovo prašymą priteisti kompensaciją kaip nepriimtina arba bet kuriuo atveju kaip nepagrįstą,

— atmesti ieškovo prašymą įpareigoti kaip nepriimtina,

— priteisti iš ieškovo bylinėjimosi išlaidas.

²⁷ Italijos Respublika palaiko Tarybos reikalavimus.

Dėl teisės

1. *Dėl prašymo panaikinti ginčijamą sprendimą*

Dėl priimtimumo

Dėl prašymo įpareigoti

²⁸ Taryba tvirtina, kad ieškovo prašymas įpareigoti jį nebeįtraukti ieškovo pavardės į būsimus sąrašus, kol bus priimtas galutinis teismo sprendimas jį pripažinti teikiančiu paramą terorizmui, yra nepriimtinas.

- 29 Šis prašymas turi būti aiškinamas kaip prašymas įpareigoti Tarybą. Šiuo klausimu primintina, kad pagal ieškinius dėl EB 230 straipsnio Teismas neturi kompetencijos priimti institucijas įpareigojančių sprendimų (šiuo klausimu žr. 1993 m. lapkričio 29 d. Pirmosios instancijos teismo nutarties *Koelman prieš Komisiją*, T-56/92, Rink. p. II-1267, 18 punktą ir 1998 m. rugsėjo 15 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *European Night Services ir kt. prieš Komisiją*, T-374/94, T-375/94, T-384/94 ir T-388/94, Rink. p. II-3141, 53 punktą).
- 30 Taigi ieškovo prašymą įpareigoti Tarybą reikia atmesti kaip nepriimtina.

Dėl ieškovo teisės pareikšti ieškinį dėl iš pradžių ginčyto sprendimo

— Šalių argumentai

- 31 Taryba mano, kad ieškinys nepriimtinas tiek, kiek jis susijęs su prašymu panaikinti Sprendimą 2006/1008, nes jis nėra konkrečiai susijęs su ieškovu, kadangi jo pavardė nenurodyta priede. Taryba mano, kad Sprendimas 2006/1008 nepanaikina Sprendimo 2006/379, o tik papildo pavardėmis šiuo sprendimu sudarytą ir liekantį galioti

sąrašą. Tarybos nuomone, tai, kad reikalavimai buvo pakeisti, neturi reikšmės tam, kad pradinis ieškinys yra nepriimtinas.

- 32 Ieškovas tvirtina, kad ieškinys dėl Sprendimo 2006/1008 priimtinas, nes nors jo pavardė tame sprendime tiesiogiai nenurodyta, jis yra konkrečiai su juo susijęs. Ieškovas mano, kad Sprendimu 2006/1008 išplečiamas Sprendimo 2006/379 priede pateikiamas sąrašas.

— Bendrojo Teismo vertinimas

- 33 Taryba tvirtina, kad ieškinys dėl Sprendimo 2006/1008 yra nepriimtinas, remdamasi tuo, kad ieškovas jame nenurodytas. Iš tikrųjų konstatuotina, kad Sprendime 2006/1008 ieškovo pavardė tiesiogiai nenurodyta. Todėl reikia išnagrinėti, ar ieškovas yra tiesiogiai ir konkrečiai susijęs su šiuo sprendimu. Šiuo klausimu primintina, kad pagal nusistovėjusią teismo praktiką kiti subjektai nei tie, kuriems sprendimas skirtas, gali remtis tuo, kad sprendimas konkrečiai su jais susijęs pagal EB 230 straipsnio ketvirtą pastraipą, tik jei šis sprendimas juos paveikia dėl jų ypatingų savybių arba faktinių aplinkybių, kurios juos išskiria iš kitų asmenų, ir todėl juos individualizuoja taip pat kaip ir asmenį, kuriam šis sprendimas yra skirtas (1963 m. liepos 15 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Plaumann prieš Komisiją*, 25/62, Rink. p. 197, p. 223).
- 34 Pirmiausia pažymėtina, kad Sprendimas 2006/1008 ne panaikina Sprendimą 2006/379, o tik papildo jame nurodytą sąrašą tam tikromis pavardėmis ir subjektais.

- 35 Ieškinio dėl Sprendimo 2006/1008 priimtumas turi būti vertinamas atsižvelgiant į du pagrindinius kriterijus. Pirma, pagal Reglamento Nr. 2580/2001 2 straipsnio 3 dalį ir Bendrosios pozicijos 2001/931 1 straipsnio 6 dalį Taryba įpareigota reguliariai, bent kartą per šešis mėnesius, atnaujinti ginčijamą sąrašą. Antra, iš Sprendimo 2006/1008 2 konstatuojamosios dalies matyti, kad juo Sprendimu 2006/379 nustatytas sąrašas papildomas, o ne panaikinamas. Tai reiškia Tarybos valią palikti ieškovą ginčijamame sąraše, todėl jo lėšos lieka įšaldytos. Kadangi jis buvo susijęs su Sprendimu 2006/379, jis turi būti taip pat laikomas tiesiogiai ir konkrečiai susijęs su Sprendimu 2006/1008.
- 36 Iš to, kas pasakyta, galima daryti išvadą, kad prieštaravimą dėl priimtumo, kuriuo remiasi Taryba, reikia atmesi, o ieškinį reikia laikyti priimtinu tiek, kiek jis susijęs su Sprendimu 2006/1008, atsižvelgiant į Sprendime *Othman* (2009 m. birželio 11 d. Pirmosios instancijos teismo Sprendimas *Othman prieš Tarybą ir Komisiją*, T-318/01, Rink. p. II-1627, 53 punktas) suformuluotą teismo praktiką. Konstatuotina, kad 2008 m. spalio 17 d. prašymas pakeisti reikalavimus taip pat yra priimtinas ir kad šis ieškinys taip pat buvo pareikštas dėl ginčijamo sprendimo teisėtumo, o dėl to, kaip buvo nurodyta posėdžio protokole, šalys sutarė.

Dėl esmės

- 37 Ieškovo kaltinimai grupuoti į du ieškinio pagrindus, būtent: pirmas ieškinio pagrindas, susijęs su ieškovo pagrindinių teisių ir pareigos motyvuoti pažeidimu, ir antras ieškinio pagrindas, susijęs su Tarybos padaryta vertinimo klaida ir piktnaudžiavimu įgaliojimais.

Dėl pirmojo ieškinio pagrindo, susijusio su ieškovo pagrindinių teisių ir pareigos motyvuoti pažeidimu

— Šalių argumentai

³⁸ Ieškovas mano, kad garantuojant jo teisę į gynybą užtikrinama teisė pasinaudoti veiksminga teismine apsauga. Reglamente Nr. 2580/2001 ir Bendrojoje pozicijoje 2001/931, kuri nurodyta minėtame reglamente, nenumatyta ginčijamo sprendimo ir prieš ieškovą surinktų įrodymų, dėl kurių jis buvo įtrauktas į ginčijamą sąrašą, pateikimo procedūra. Šiame reglamente taip pat nenumatyta galimybė iš anksto arba vėliau apklausti suinteresuotąjį asmenį, o tai galėtų sudaryti sąlygas jo pavardę išbraukti iš ginčijamo sąrašo. Ieškovo nuomone, jam niekada nebuvo suteikta galimybė gintis dėl jo pavardės įtraukimo į ginčijamą sąrašą. Ieškovas mano, kad ginčijamu sprendimu nustatant jo lėšų išaldymą jam taikomos ekonominės ir finansinės sankcijos. Pagal nusistovėjusią Teisingumo Teismo praktiką teisė į gynybą yra pagrindinis, bet kuriuo metu turintis būti užtikrintas Bendrijos teisės principas.

³⁹ Saugumo Tarybos rezoliucijoje 1373 (2001) nenustatoma jokia procedūra, pagal kurią būtų galima užginčyti lėšų išaldymo priemonės. Todėl Jungtinių Tautų valstybės narės turi konkrečiai nustatyti, kurių asmenų, grupių ir subjektų lėšos turi būti išaldytos pagal šią rezoliuciją. Kadangi būtina Bendrijos diskrecija, iš principo Bendrijos institucijos privalo paisyti suinteresuotųjų asmenų teisės į gynybą (2006 m. gruodžio 12 d.

Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Organisation des Modjahedines du peuple d'Iran prieš Tarybą*, T-228/02, Rink. p. II-4665, toliau – Sprendimas OMPI, 101 ir paskesni punktai).

- 40 Be to, priimant sprendimą, kuriuo igyvendinama Reglamento Nr. 2580/2001 2 straipsnio 3 dalis, pažeista ieškovo teisė į veiksmingą jo teisių pagal Bendrijos teisės sistemą teisminę apsaugą. Jam nebuvo nurodytos konkrečios priežastys, dėl kurių jo pavardė įtraukta į ginčijamą sąrašą, todėl jis negalėjo tinkamai pasinaudoti savo teise pareikšti ieškinį Teisme.
- 41 Ieškovas remiasi EB 253 straipsniu, pagal kurį Taryba privalo nurodyti savo priimamų aktų motyvus. Ginčijamame sprendime motyvai nenurodyti. Pagal nusistovėjusią teismo praktiką pareiga motyvuoti asmens nenaudai priimtus aktus siekiama suteikti pakankamai informacijos suinteresuotajam asmeniui, kad šis galėtų nuspręsti, ar sprendimas yra pagrįstas, ar su trūkumais. Tai vienintelis būdas suinteresuotajam asmeniui patikrinti, ar jis gali ginčyti sprendimo galiojimą Bendrijos teisme, o Bendrijos teismui atlikti šio akto teisėtumo kontrolę (2003 m. spalio 2 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Corus UK prieš Komisiją*, C-199/99 P, Rink. p. I-11177, 145 punktas). Be to, ieškovui nebuvo pranešta apie jo nenaudai priimtą aktą. Galiausiai ieškovas mano, kad Tarybos nurodytas prieš jį pradėtas ikiteisminis tyrimas Italijoje negali būti pakankamas motyvas.
- 42 Papildomai ieškovas tvirtina, kad, motyvuojant ginčijamą sprendimą, nepakanka nurodyti Reglamento Nr. 2580/2001 2 straipsnio 3 dalies ir Bendrosios pozicijos 2001/931 1 straipsnio 4 ir 6 dalių.

- 43 Atsakydamas į Teismo užduotą klausimą ieškovas nurodė Bendrijos teisės bendrųjų principų, išplaukiančių iš 1950 m. lapkričio 4 d. Romoje pasirašytos Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencija (toliau – EŽTK) saugomų teisių į teisingą ir nešališką teismą, nekaltumo prezumpcijos principo ir nuosavybės teisės pažeidimą, tačiau jo nepaaiškino. Galiausiai dublike ieškovas nurodė aplinkybę, kad jam uždrausta dirbti.
- 44 Taryba, palaikoma į bylą įstojusios šalies, prieštarauja visiems ieškovo pirmam ieškinio pagrindui pagrįsti nurodytiems argumentams.

— Bendrojo Teismo vertinimas

- 45 Pagal nusistovėjusią teismo praktiką pagrindinės teisės yra sudedamoji bendrųjų teisės principų, kurių laikymąsi užtikrina Bendrijos teismas, dalis. Šiuo tikslu Teisingumo Teismas ir Bendrasis Teismas vadovaujasi valstybių narių bendromis konstitucinėmis tradicijomis ir gairėmis, nustatytomis tarptautiniuose žmogaus teisių apsaugos dokumentuose, kuriuos priimant valstybės narės bendradarbiavo ar prie kurių prisijungė. EŽTK šiuo atžvilgiu turi ypatingą reikšmę (žr. 2007 m. birželio 26 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Ordre des barreaux francophones et germanophone ir kt.*, C-305/05, Rink. p. I-5305, 29 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).
- 46 Iš teismo praktikos taip pat išplaukia, kad pagarba žmogaus teisėms yra Bendrijos aktų teisėtumo sąlyga (1996 m. kovo 28 d. Teisingumo Teismo nuomonės 2/94, Rink. p. I-1759, 34 punktas) ir kad Bendrijoje neleidžiamos su pagarba joms nesuderinamos

priemonės (žr. 2003 m. birželio 12 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Schmidberger*, C-112/00, Rink. p. I-5659, 73 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

- ⁴⁷ Dėl teisės į gynybą pažymėtina, kad pagal nusistovėjusią teismo praktiką bet kokioje procedūroje, kuri buvo pradėta prieš asmenį ir gali baigtis jo nenaudai priimtu aktu, teisės į gynybą paisymas yra pagrindinis Bendrijos teisės principas ir turi būti užtikrintas net ir nesant nagrinėjamą procedūrą reglamentuojančių teisės aktų. Pagal šį principą bet kuris asmuo, kuriam gali būti taikoma sankcija, privalo turėti galimybę tinkamai pareikšti savo nuomonę dėl prieš jį surinktų įrodymų, kuriais grindžiama ši sankcija (žr. Sprendimo *OMPI* 91 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).
- ⁴⁸ Sprendimo išaldyti lėšas aplinkybėmis bendras teisės į gynybą paisymo principas reikalauja, jog prieš suinteresuotąjį asmenį surinkti įrodymai, jei įmanoma, būtų pateikti kuo greičiau po pradinio sprendimo išaldyti lėšas priėmimo arba kartu su juo, jei imperatyvūs Bendrijos arba jos valstybių narių saugumo arba jų tarptautinių santykių išsaugojimo reikalavimai tam neprieštarauja. Esant toms pačioms sąlygoms prieš priimant kiekvieną vėlesnį sprendimą palikti lėšas išaldytas turi būti pateikiami nauji įkalčiai ir apklausama iš naujo (Sprendimo *OMPI* 137 punktą).
- ⁴⁹ Nagrinėjamu atveju 2008 m. sausio 3 d., priėmusi 2007 m. gruodžio 20 d. Tarybos sprendimą 2007/868/EB, įgyvendinantį Reglamento (EB) Nr. 2580/2001 2 straipsnio 3 dalį ir panaikinantį Sprendimą 2007/445/EB (OL L 340, p. 100), kurio tekstas buvo tapatus ankstesnių sprendimų, kuriuose nurodoma jo pavardė, tekstams, Taryba nusiuntė ieškovui motyvų pareiškimą. Ieškovas 2008 m. kovo 14 d. laišku pateikė

pastabas. Taryba išnagrinėjo jų turinį prieš ginčijamu sprendimu nuspręsdama palikti ieškovo pavardę ginčijamame sąraše. 2008 m. liepos 15 d. ieškovui nusiųstame laiške, prie kuriuo buvo pridėtas toks pat kaip ir prie ankstesnių sprendimų, kuriuose buvo įtraukta ieškovo pavardė, ginčijamas sprendimas ir motyvų pareiškimas, Taryba nurodė, kad išnagrinęjusi ieškovo 2008 m. kovo 14 d. laišką mano, kad dokumentų rinkinyje nėra jokios naujos informacijos, kuri galėtų pagrįsti jos pozicijos pakeitimą, ir kad anksčiau ieškovui pateiktas pareiškimas tebegalioja. Iš to matyti, kad, kiek tai susiję su teise būti išklaustyti, Taryba suteikė ieškovui galimybę suformuluoti savo pastabas dėl motyvų pareiškimo.

- 50 Iš to, kas pasakyta, darytina išvada, kad kaltinimas, susijęs su ieškovo teisės į gynybą, visų pirma teisės būti išklaustyti, pažeidimu, turi būti atmetas.
- 51 Dėl ieškovo nurodyto pareigos motyvuoti pažeidimo pažymėtina, kad ši pareiga yra pagarbos teisei į gynybą principo dalis. Šiuo klausimu primintina, kad pareiga nurodyti konkrečiam asmeniui jo nenaudai priimto akto motyvus siekiama suteikti suinteresuotajam asmeniui pakankamai informacijos, kuri leistų žinoti, ar aktas yra pagrįstas, o jeigu jis turi trūkumų, ginčyti jo galiojimą Bendrijos teisme ir leisti šiam teismui atlikti šio akto teisėtumo kontrolę (minėto Teisingumo Teismo sprendimo *Corus UK prieš Komisiją* 145 punktas ir 2005 m. birželio 28 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Dansk Rørindustri ir kt. prieš Komisiją*, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P–C-208/02 P ir C-213/02 P, Rink. p. I-5425, 462 punktas).
- 52 Pareigos motyvuoti užtikrinimo priimant sprendimą išaldyti lėšas pagal Reglamento Nr. 2580/2001 2 straipsnio 3 dalį tikslą ir šio užtikrinimo apribojimus, kurie gali būti teisėtai taikomi suinteresuotiesiems asmenims tokiomis aplinkybėmis, Teismas apibrėžė Sprendime *OMPI* (138–151 punktai).

- 53 Konkrečiai kalbant, iš Sprendimo *OMPI* 143–146 ir 151 punktų aišku, kad tiek pirmojo sprendimo išaldyti lėšas, tiek vėlesnių sprendimų motyvuose turi būti nurodytos ne tik teisinės Reglamento Nr. 2580/2001 taikymo sąlygos, būtent kompetentingos nacionalinės valdžios institucijos priimtas sprendimas, bet ir specifinės bei konkrečios priežastys, dėl kurių Taryba, pasinaudodama diskrecija, mano, jog suinteresuotajam asmeniui turi būti taikoma lėšų išaldymo priemonė.
- 54 Be to, tiek iš Sprendimo *OMPI* 145 punkto, tiek iš Bendrosios pozicijos 2001/931 1 straipsnio 6 dalies, į kurią taip pat daroma nuoroda Reglamento Nr. 2580/2001 2 straipsnio 3 dalyje, matyti, kad nors prieš priimant vėlesnius sprendimus išaldyti lėšas turi būti atliekamas suinteresuotojo asmens situacijos „patikrinimas“, tai daroma siekiant užtikrinti, kad „yra pagrindo“, prireikus remiantis nauja informacija ar įrodymais, palikti jį ginčijamame sąrašė.
- 55 Šiuo klausimu Teismas pažymėjo, kad kai vėlesnio sprendimo išaldyti lėšas motyvai iš esmės yra tokie patys, kokiais jau buvo grindžiamas ankstesnis sprendimas, šiuo tikslu pakanka tiesiog apie tai pranešti, ypač kai suinteresuotasis asmuo yra grupė ar subjektas (2009 m. rugsėjo 30 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Sison prieš Tarybą*, T-341/07, Rink. p. II-3625, 62 punktą ir jame nurodyta teismo praktika).
- 56 Nagrinėjamu atveju iš motyvų pranešimo, pridėto prie laiško, kuriuo pranešama apie ginčijamą sprendimą, išplaukia, kad ieškovo pavardės įtraukimas į ginčijamą sąrašą pagrįstas aplinkybe, kad 2000 m. spalio 9 d. Neapolio ikiteisminio tyrimo teisėjas išdavė jo arešto orderį. Ieškovas kaltinamas dalyvavęs suokalbyje dėl grupės „Al Takfir ir Al Hižra“ (*Al Takfir Wal Hijra*), Alžyre veikiančios nuo 1992 m. ir teikiančios

paramą teroristinei veiklai, taip pat užsiimančios ginklų kontrabanda ir dokumentų padirbinėjimu Alžyre veikiančioms teroristinėms grupuotėms, padalinio Italijoje sukūrimo. Šis Italijos teisėsaugos institucijų tyrimas buvo vykdomas, ir tai pateisino ieškovo įtraukimą į prie Bendrosios pozicijos 2001/931 pridėtą ginčijamą sąrašą.

57 Be to, reikia priminti ir didelę Tarybos diskreciją dėl informacijos, į kurią reikia atsižvelgti priimant arba paliekant galioti lėšų išaldymo priemonę. Šiomis aplinkybėmis negalima reikalauti, kad Taryba konkrečiau nurodytų, kaip ieškovo lėšų išaldymas prisideda prie kovos su terorizmu, ar pateiktų įrodymų, kurie leistų pagrįstai teigti, kad suinteresuotasis asmuo šias lėšas ateityje gali panaudoti teroro aktams vykdyti ar padėti juos vykdyti (Sprendimo *OMPI* 159 punktą ir minėto Sprendimo *Sison prieš Tarybą* 65 ir 66 punktai).

58 Atsižvelgiant į šias faktines aplinkybes, kaltinimas, susijęs su pareigos motyvuoti pažeidimu, turi būti atmestas.

59 Be kita ko, ieškovas tvirtina, kad jam nebuvo užtikrinta veiksminga teisminė apsauga. Pagal nusistovėjusią Teisingumo Teismo praktiką veiksmingos teisminės apsaugos principas yra bendrasis Bendrijos teisės principas, kylantis iš valstybėms narėms bendrų konstitucinių tradicijų, įtvirtintas EŽTK 6 ir 13 straipsniuose ir dar kartą patvirtintas 2000 m. gruodžio 7 d. Nicoje paskelbtos Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos (OL C 364, p. 1) 47 straipsnyje (2007 m. kovo 13 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Unibet*, C-432/05, Rink. p. I-2271, 37 punktą).

- 60 Be to, atsižvelgiant į Teisingumo Teismo praktiką kitose srityse (1987 m. spalio 15 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Heylens ir kt.*, 222/86, Rink. p. 4097, 15 punktas ir minėto Teisingumo Teismo sprendimo *Dansk Rørindustri ir kt. prieš Komisiją* 462 ir 463 punktai), šiuo atveju reikia padaryti išvadą, kad teisminės kontrolės, kuri turi būti vykdoma, be kita ko, motyvų, kuriais šiuo atveju grindžiamas asmens arba subjekto vardo įrašymas į Bendrosios pozicijos 2001/931 priede esantį ginčijamą sąrašą, dėl ko atitinkamiems asmenims taikoma ribojamųjų priemonių visuma, teisėtumo atžvilgiu, veiksmingumas reiškia, kad atitinkama Bendrijos institucija privalo šiuos motyvus pranešti suinteresuotajam asmeniui arba subjektui, kai tik įmanoma, arba įrašymo momentu, arba bent jau kuo greičiau po to, kad suinteresuotieji asmenys galėtų pasinaudoti teise pareikšti ieškinį per nustatytą terminą. Dėl Tarybos priimtų vėlesnių sprendimų palikti lėšas įšaldytas, kurie turi būti reguliariai, bent kartą per šešis mėnesius, peržiūrimi, siekiant užtikrinti, kad yra pagrindas išsaugoti su suinteresuotaisiais asmenimis susijusius duomenis ginčijamame sąraše, numatytame pagal Bendrosios pozicijos 2001/931 1 straipsnio 6 dalį, pažymėtina, jog nebūtina užtikrinti netikėtumo, kad būtų garantuotas sankcijos veiksmingumas. Tad dėl bet kokio vėlesnio sprendimo palikti lėšas įšaldytas suinteresuotieji asmenys turi būti apklausti iš naujo ir pateikti nauji prieš juos surinkti įrodymai (Sprendimo *OMPI* 131 punktas; taip pat šiuo klausimu žr. 2008 m. rugsėjo 3 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Kadi ir Al Barakaat International Foundation prieš Tarybą ir Komisiją*, C-402/05 P ir C-415/05 P, Rink. p. I-6351, 338 punktą ir 2007 m. liepos 11 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Sison prieš Tarybą*, T-47/03, nepaskelbtas Rinkinyje, 212 ir 213 punktai).
- 61 Iš šio sprendimo 55–56 punktų matyti, kad tą pačią dieną, kai buvo priimtas ginčijamas sprendimas, išsiųstu laišku ieškovui buvo pateiktas ginčijamas sprendimas ir motyvų pranešimas. Taip pasielgusi Taryba suteikė ieškovui galimybę apginti savo teises ir žinant dalyko esmę nuspręsti, ar tinka pareikšti ieškinį Bendrijos teisme, ir taip šiam teismui leisti visiškai atlikti ginčijamo sprendimo teisėtumo kontrolę.
- 62 Iš to, kas pasakyta, darytina išvada, kad nagrinėjamu atveju kaltinimą, susijusį su teisės į veiksmingą teisminę apsaugą pažeidimu, reikia atmesti.

- 63 Dėl nekaltumo prezumpcijos principo, įtvirtinto EŽTK 6 straipsnio 2 dalyje ir Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 48 straipsnio 1 dalyje, konstatuotina, kad šis principas yra pagrindinė teisė, suteikianti asmenims teises, kurių laikymąsi užtikrina Bendrijos teismas (2006 m. spalio 4 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Tillack prieš Komisiją*, T-193/04, Rink. p. II-3995, 121 punktas ir 2007 m. spalio 12 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Pergan Hilfsstoffe für industrielle Prozesse prieš Komisiją*, T-474/04, Rink. p. II-4225, 75 punktas).
- 64 Tam, kad nebūtų pažeista nekaltumo prezumpcija, reikalaujama, kad nusikaltimo padarymu kaltinamas asmuo būtų laikomas nekaltu, kol jo kaltė bus nustatyta pagal įstatymą. Vis dėlto pagal šį principą nedraudžiama priimti tokių apsaugos priemonių, kurios nėra sankcijos ir nedaro įtakos sprendimui dėl jame nurodomo asmens kaltės ar nekaltumo. Tokios apsaugos priemonės pirmiausia turi būti numatytos įstatyme, priimtose kompetentingos institucijos ir ribotos laiko atžvilgiu (šiuo klausimu žr. 2009 m. rugsėjo 2 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *El Morabit prieš Tarybą*, T-37/07 ir T-323/07, nepaskelbtas Rinkinyje, 40 punktą).
- 65 Bendrosios pozicijos 2001/931 2 straipsnyje numatyta, kad Bendrija įsako išaldyti jos 1 straipsnio 4 dalyje numatyta sąrašė išvardytų asmenų, grupių ir subjektų lėšas. Todėl šiuo atveju ieškovui taikoma lėšų išaldymo priemonė numatyta Bendrijos teisės aktuose.
- 66 Pagal Bendrosios pozicijos 2001/931 1 straipsnio 6 dalį Taryba privalo sąrašą reguliariai, bent kartą per šešis mėnesius, atnaujinti, siekdama užtikrinti, kad yra pagrindo palikti jame nurodytų asmenų ir subjektų pavardes. Todėl šiuo atveju ieškovui taikoma lėšų išaldymo priemonė buvo priimta kompetentingos institucijos ir yra apribota laiko atžvilgiu.

- 67 Be to, pažymėtina, kad dėl nagrinėjamų ribojamųjų priemonių, Tarybos priimtų kovojant su terorizmu, suinteresuotųjų asmenų lėšos nėra konfiskuojamos kaip nusi-
kalstamu būdu įgytos lėšos, o laikinai išaldomos. Vadinasi, šios priemonės nėra bau-
džiamoji sankcija, be to, jomis nereiškiami tokio pobūdžio kaltinimai (šiuo klausimu
žr. minėto 2007 m. liepos 11 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Sison prieš
Tarybą* 101 punktą).
- 68 Iš tikrųjų Tarybos sprendime, pagrįstame visų pirma kompetentingos nacionalinės
institucijos sprendimu, nėra pripažįstama, kad nusikaltimas iš tikrųjų buvo padary-
tas; jis priimamas administracine tvarka ir tikslais, yra laikinas, be to, juo tik siekiama
leisti Tarybai toliau veiksmingai kovoti su terorizmo finansavimu.
- 69 Šiuo klausimu pažymėtina, kad Bendrosios pozicijos 2001/931 1 straipsnio 4 dalies ir
Reglamento Nr. 2580/2001 2 straipsnio 3 dalies nuostatų, kurios bendroje kovoje su
terorizmu įtvirtina specialią bendradarbiavimo tarp Tarybos ir valstybių narių formą,
taikymo atveju šis principas nustato Tarybos pareigą kuo labiau pasikliauti kompe-
tentingos nacionalinės institucijos, bent teisminės institucijos, vertinimu, kiek jis su-
sijęs su „rimtais ir patikimais įrodymais ir įkalčiais“, kuriais pagrįstas jos sprendimas
(Sprendimo *OMPI* 124 punktą).
- 70 Iš nagrinėjamos bylos aplinkybių matyti, kad Taryba veikė pagal Bendrosios pozici-
jos 2001/931 1 straipsnio 4 dalį ir Reglamentą Nr. 2580/2001. Remdamasi valstybės

narės ikiteisminio tyrimo teisėjo sprendimu ir 2008 m. liepos 15 d. laišku pranešusi ieškoviui apie jo įtraukimo į ginčijamą sąrašą motyvus, Taryba laikėsi jai Bendrijos teisės aktuose nustatytų pareigų.

71 Iš to, kas pasakyta, darytina išvada, kad nagrinėjamu atveju kaltinimą, susijusį su nekaltumo prezumpcijos principo pažeidimu, reikia atmesti.

72 Dėl tariamo teisės į nešališką bei teisingą teismą pažeidimo ieškovas nenurodė pakankamai jo argumentus pagrindžiančių aplinkybių. Šie kaltinimai turi būti atmesti remiantis Procedūros reglamento 44 straipsnio 1 dalies c punktu. Bet kuriuo atveju primintina, kad Bendrasis Teismas neturi kompetencijos kontroliuoti, ar nebuvo pažeista nacionalinė baudžiamoji procedūra. Iš tikrųjų šią kontrolę privalo atlikti Italijos institucijos arba, jei suinteresuotasis asmuo pareiškia ieškinį, – kompetentingas nacionalinis teismas. Be to, iš principo Taryba neprivalo pareikšti nuomonės dėl valstybės narės teisės aktuose numatytos procedūros, pradėtos dėl suinteresuotojo asmens ir pasibaigusios minėtu sprendimu, teisėtumo arba dėl to, ar nacionalinės valdžios institucijos paisė suinteresuotojo asmens pagrindinių teisių. Šiuos įgaliojimus iš tikrųjų turi tik kompetentingi nacionaliniai teismai arba prireikus Europos Žmogaus Teisių Teismas (žr. Sprendimo *OMPI* 121 punktą ir pagal analogiją 2003 m. balandžio 10 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Le Pen prieš Parlamentą*, T-353/00, Rink. p. II-1729, 91 punktą; šis sprendimas apeliacine tvarka patvirtintas 2005 m. liepos 7 d. Teisingumo Teismo sprendimu *Le Pen prieš Parlamentą*, C-208/03 P, Rink. p. I-6051).

73 Dėl ieškovo nurodytų nuosavybės teisės ir teisės verstis ekonomine veikla apribojimų pažymėtina, kad pagal nusistovėjusią teismo praktiką šios pagrindinės teisės nėra

absoliučios ir naudojimosi jomis gali būti apribotas, jei tai pateisinama Bendrijos siekiamais bendrojo intereso tikslais. Todėl ribojamoji ekonominė ar finansinė priemonė savaime reiškia, kad daroma įtaka nuosavybės teisei ir teisei verstis profesine veikla, kurios pažeidžiamos, ypač tuo atveju, kai ribojamosiomis priemonėmis siekiama sukliudyti tam tikriems subjektams užsiimti tam tikra veikla. Ginčijamu aktu siekiamų tikslų svarba pateisina net sunkias neigiamas pasekmes kai kuriems ūkio subjektams (šiuo klausimu žr. 1996 m. liepos 30 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Bosphorus*, C-84/95, Rink. p. I-3953, 21–23 punktus ir minėto Teisingumo Teismo sprendimo *Kadi ir Al Barakaat International Foundation prieš Tarybą ir Komisiją* 355 ir 361 punktus).

⁷⁴ Šioje byloje ieškovo teisė verstis ekonomine veikla ir nuosavybės teisė priėmus ginčijamą sprendimą yra rimtai apribota, nes jis negali disponuoti savo lėšomis, kurios yra Bendrijos teritorijoje, išskyrus kai tam suteikiamas specialus leidimas. Vis dėlto, atsižvelgiant į ypatingą taikos ir tarptautinio saugumo palaikymo svarbą, sukelti nepatogumai nėra neproporcingi siekiamiems tikslams, juo labiau kad Reglamento Nr. 2580/2001 5 straipsnyje numatytos tam tikros išimties, leidžiančios lėšų įšaldymo priemonėse nurodytiems asmenims išspręsti pagrindinių išlaidų klausimą (šiuo klausimu žr. minėto Sprendimo *El Morabit prieš Tarybą* 62 punktą).

⁷⁵ Iš to, kas pasakyta, matyti, kad ieškinio pagrindą, susijusį su pagrindinių teisių pažeidimu ir pareigos motyvuoti pažeidimu, reikia atmesti.

Dėl antrojo ieškinio pagrindo, susijusio su vertinimo klaida ir piktnaudžiavimu įgaliojimais

— Šalių argumentai

- ⁷⁶ Ieškovo nuomone, Tarybos nurodytas nuo 2001 m. sustabdytas Italijos teismo procesas nėra pakankamas pagrindas palikti jo pavardę ginčijamame sąraše. Jis mano, kad ši procedūra yra užbaigta, o jis išteisintas.
- ⁷⁷ Tad ieškovas nurodo vertinimo klaidą dėl jo ryšių su teroristine veikla bei Tarybos piktnaudžiavimą įgaliojimais.
- ⁷⁸ Taryba, palaikoma į bylą įstojusios šalies, prieštarauja visiems ieškovo antrajam ieškinio pagrindui pagrįsti nurodytiems argumentams.

— Bendrojo Teismo vertinimas

- ⁷⁹ Kalbant apie tariamą vertinimo klaidą, kuria remiasi ieškovas, pažymėtina, kad, kaip Teismas nurodė Sprendimo *OMPI* 115 ir 116 punktuose, faktinės ir teisinės aplinkybės, kurios gali lemti priemonės taikymą asmeniui, grupei ar subjektui, apibrėžtos Reglamento Nr. 2580/2001 2 straipsnio 3 dalyje.

80 Šiuo atveju susijęs teisės aktas yra Reglamento Nr. 2580/2001 2 straipsnio 3 dalis, pagal kurią Taryba, veikdama vienbalsiai, nustato, peržiūri ir keičia asmenų, grupių ir subjektų, kuriems taikomas šis reglamentas, sąrašą, vadovaudamasi Bendrosios pozicijos 2001/931 1 straipsnio 4–6 dalyse išdėstytais nuostatomis. Taigi pagal Bendrosios pozicijos 2001/931 1 straipsnio 4 dalies nuostatas aptariamas sąrašas turi būti sudaromas remiantis tikslia informacija ar atitinkamos bylos medžiaga, kuri rodo, kad kompetentinga institucija dėl atitinkamų asmenų, grupių ir subjektų yra priėmusi sprendimą, remdamasi rimtais ir patikimais įrodymais ar įkalčiais, pradėti tyrimus ar baudžiamąjį persekiojimą dėl teroristinio veiksmo, pasikėsinimo padaryti, dalyvauti ar padėti darant tokių veiksmą arba nubausti už tokius veiksmus. „Kompetentinga institucija“ suprantama kaip teisminė institucija arba, jei teisminės institucijos neturi kompetencijos šioje srityje, lygiavertę kompetenciją turinti institucija. Be to, pagal Bendrosios pozicijos 2001/931 1 straipsnio 6 dalį asmenų ir subjektų sąrašas yra reguliariai, bent kartą per šešis mėnesius, atnaujinamas, siekiant užtikrinti, kad yra pagrindo palikti juos sąrašė (Sprendimo *OMPI* 116 punktą).

81 Sprendimo *OMPI* 117 punkte ir 2008 m. spalio 23 d. Pirmosios instancijos Teismo sprendimo *People's Mojahedin Organization of Iran prieš Tarybą* (T-256/07, Rink. p. II-3019, toliau – Sprendimas *PMOI*) 131 punkte Teismas, remdamasis šiomis nuostatomis, padarė išvadą, kad procedūra, galinti baigtis lėšų išaldymo priemone pagal susijusius teisės aktus, vyksta dviem – nacionaliniu ir Bendrijos – lygiais. Pirma, kompetentinga nacionalinė institucija, iš principo – teisminė institucija, turi suinteresuotojo asmens atžvilgiu priimti sprendimą, atitinkantį Bendrosios pozicijos 2001/931 1 straipsnio 4 dalies apibrėžimą. Jei kalbama apie sprendimą pradėti tyrimus arba baudžiamąjį persekiojimą, jis turi būti pagrįstas rimtais ir patikimais įrodymais arba įkalčiais. Antra, Taryba, veikdama vienbalsiai, remdamasi tikslia informacija ar atitinkamo dokumentų rinkinio medžiaga, kuri rodo, kad toks sprendimas buvo priimtas, turi nuspręsti įtraukti suinteresuotąjį asmenį į ginčijamą sąrašą. Pasakui Taryba turi reguliariai, bent kartą per šešis mėnesius, atnaujinti ginčijamą sąrašą, siekdama užtikrinti, kad yra pagrindo jame palikti suinteresuotąjį asmenį. Šiuo klausimu nacionalinės valdžios institucijos, atitinkančios minėtą apibrėžimą, sprendimo

buvimo patikrinimas, atrodo, yra esminė pirminė sąlyga, kad Taryba galėtų priimti pradinį sprendimą išaldyti lėšas, o vėlesnis šio sprendimo tolesnio galiojimo nacionaliniu lygiu patikrinimas atrodo būtinas vėlesniems sprendimams palikti lėšas išaldytas priimti.

- 82 Kaip buvo nuspręsta Sprendimo *PMOI* 134 punkte, nors įrodinėjimo, jog asmens, grupės ar subjekto lėšų išaldymas yra arba lieka teisėtai pagrįstas pagal tam tikrus teisės aktus, pareiga tenka Tarybai, šios pareigos dalykas lėšų išaldymo procedūroje Bendrijos lygiu yra palyginti apribotas. Po patikrinimo priimto vėlesnio sprendimo išaldyti lėšas atveju įrodinėjimo pareiga iš esmės susijusi su tuo, ar lėšų išaldymas lieka pagrįstas, atsižvelgiant į visas susijusias nagrinėjamo atvejo aplinkybes ir ypač į tolesnę minėto kompetentingos nacionalinės institucijos sprendimo galiojimą.
- 83 Dėl Teismo vykdomos kontrolės Sprendimo *OMPI* 159 punkte jis pripažino, kad pagal bendrosios užsienio ir saugumo politikos srityje priimtą bendrąją poziciją Taryba, remdamasi EB 60, 301 ir 308 straipsniais, priimdama priemonę, nustatančią ekonomines ir finansines sankcijas, turi didelę diskreciją dėl informacijos, į kurią reikia atsižvelgti. Ši diskrecija ypač taikytina tikslingumo vertinimams, kuriais šie sprendimai pagrįsti. Vis dėlto, nors Teismas pripažįsta Tarybos diskreciją šioje srityje, tai nereiškia, kad jis negali atlikti šios institucijos reikšmingų duomenų aiškinimo kontrolės. Iš tikrųjų Bendrijos teismas turi patikrinti ne tik pateikiamų įrodymų faktinį teisingumą, jų patikimumą ir nuoseklumą, bet ir tai, ar šie įrodymai apima visus esminius duomenis, į kuriuos reikia atsižvelgti vertinant situaciją, taip pat tai, ar jie gali pagrįsti

jais remiantis padarytas išvadas. Tačiau vykdydamas kontrolę Tarybos tikslingumo vertinimo jis neturi pakeisti savoju (Sprendimo *PMOI* 138 punktas; pagal analogiją žr. 2007 m. lapkričio 22 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Ispanija prieš Lenzing*, C-525/04 P, Rink. p. I-9947, 57 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

⁸⁴ Vadinasi, reikia išnagrinėti, ar Neapolio ikiteisminio tyrimo teisėjo sprendimas tenkina Bendrosios pozicijos 2001/931 1 straipsnio 4 dalyje nurodytas sąlygas. Šioje nuostatoje numatyta, kad į ginčijamą sąrašą Taryba įtraukia remdamasi „tikslia informacija ar atitinkamos bylos medžiaga, kurios rodo, kad kompetentinga institucija dėl atitinkamų asmenų, grupių ir organizacijų yra priėmusi sprendimą, nepaisant to, ar jis susijęs su pavedimu, remiantis rimtais ir patikimais įrodymais ar įkalčiais, pradėti tyrimus ar baudžiamąjį persekiojimą dėl teroristinio akto, pasikėsinimo padaryti, dalyvauti ar padėti darant tokią veiką, ar su tokių veiksmų pasmerkimu <...>; šioje straipsnio dalyje „kompetentinga institucija“ – tai teisminė institucija arba, jei teisminės institucijos neturi kompetencijos toje srityje, kuriai taikoma ši straipsnio dalis, lygiavertę kompetenciją šioje srityje turinti institucija“.

⁸⁵ Šiuo atveju valstybės narės teisminė institucija, t. y. Neapolio ikiteisminio tyrimo teisėjas, išdavė ieškovo, kaltinamo dalyvavimu teroristinėje veikloje pagal Bendrosios pozicijos 2001/931 1 straipsnio 3 dalį, arešto orderį.

⁸⁶ Šiuo klausimu primintina, kad Bendrosios pozicijos 2001/931 1 straipsnio 4 dalies ir Reglamento Nr. 2580/2001 2 straipsnio 3 dalies nuostatų, kurios bendroje kovoje su terorizmu įtvirtina specialią bendradarbiavimo tarp Tarybos ir valstybių narių formą,

taikymo atveju šis principas nustato Tarybos pareigą kuo labiau pasikliauti kompetentingos nacionalinės institucijos, bent teisminės institucijos, vertinimu, kiek jis susijęs su „rimtais ir patikimais įrodymais ir įkalčiais“, kuriais pagrįstas jos sprendimas (Sprendimo *OMPI* 124 punktą).

87 Iš byloje nagrinėjamų aplinkybių matyti, kad Taryba veikė vadovaudamasi Bendrosios pozicijos 2001/931 1 straipsnio 4 dalimi ir Reglamentu Nr. 2580/2001. Remdamasi nacionalinio teismo priimtu sprendimu ir 2008 m. liepos 15 d. laišku pateikusi ieškoviui jo įtraukimo į ginčijamą sąrašą motyvus, Taryba laikėsi jai Bendrijos teisės aktuose nustatytą pareigų. Todėl kaltinimą, susijusį su vertinimo klaida, reikia atmesti.

88 Dėl piktnaudžiavimo įgaliojimais ieškovas nepateikė jokios tikslesnės šį teiginį pagrindžiančios informacijos, kuri įrodytų, jog priimdama ginčijamą sprendimą institucija siekė kito tikslo nei tie, kuriems įgyvendinti jai buvo suteikti įgaliojimai (šiuo klausimu žr. 1982 m. vasario 4 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Byrl ir kt. prieš Komisiją*, 817/79, Rink. p. 245, 28 punktą). Bet kuriuo atveju iš viso, kas nurodyta, darytina išvada, kad Taryba neviršijo savo kompetencijos ir jai pagal Sutartį ir susijusius Sąjungos teisės aktus suteiktų įgaliojimų ribų, todėl kaltinimas, susijęs su piktnaudžiavimu įgaliojimais, turi būti atmestas.

89 Atsižvelgiant į tai, kas pasakyta, reikia atmesti antrąjį ieškinio pagrindą.

2. Dėl prašymo atlyginti žalą

Šalių argumentai

- ⁹⁰ Dėl prašymo atlyginti žalą ieškovas mano, jog dėl to, kad jo pavardė buvo nurodyta ginčijamame sąraše, jis patyrė rimtą žalą asmeniniame ir profesiniame gyvenime. Jo žmona ir jis pats išgyveno paniekinimą, kuris pakenkė jo asmeniniam ir visuomeniniam gyvenimui. Jis nebegalės gauti vizos ir dirbti Vokietijoje. Turint omenyje, kad jam nebuvo nurodytas joks konkretus kaltinimas, jam neleidžiama ir apsiginti. Tad ieškovas prašo atlyginti jam moralinę žalą, kurios dydį palieka nustatyti Bendrajam Teismui. Jis mano, kad minimali suma turėtų būti 2 000 eurų.
- ⁹¹ Taryba mano, kad prašymas atlyginti žalą yra nepriimtinas, nes trūksta argumentų. Be to, Taryba, palaikoma į bylą įstojusios šalies, prieštarauja visiems ieškovo prašymui atlyginti žalą pagrįsti nurodytiems argumentams.

Bendrojo Teismo vertinimas

- ⁹² Bendrasis Teismas mano, jog visų pirma tikslinga išnagrinėti prašymo atlyginti žalą pagrįstumą. Primintina, jog pagal nusistovėjusią teismo praktiką Bendrijos deliktinė atsakomybė pagal EB 288 straipsnio antrą pastraipą kyla, jeigu tenkinamos visos sąlygos, t. y.: veiksmų, kuriais kaltinamos institucijos, neteisėtumas, žalos realumas ir

priežastinio ryšio tarp veiksmų, kuriais kaltinama, bei nurodytos žalos buvimas (žr. 2005 m. gruodžio 14 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *FIAMM ir FIAMM Technologies prieš Tarybą ir Komisiją*, T-69/00, Rink. p. II-5393, 85 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

- ⁹³ Kadangi šios atsakomybės taikymo sąlygos yra kumuliacinės, vienos iš jų nebuvimo pakanka ieškiniui dėl žalos atlyginimo atmesti ir nėra reikalo nagrinėti kitų sąlygų (žr. 2006 m. rugsėjo 13 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *CAS Succhi di Frutta prieš Komisiją*, T-226/01, Rink. p. II-2763, 27 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).
- ⁹⁴ Šiuo atveju visi argumentai, kuriuos ieškovas nurodė, kad įrodytų ginčijamo sprendimo neteisėtumą, buvo išnagrinėti ir atmesti. Tad Sąjungos atsakomybė už tariamą skundžiamo sprendimo neteisėtumą negali kilti.
- ⁹⁵ Taigi, nesant būtinybės išnagrinėti Tarybos prieštaravimo dėl priimtimumo, ieškovo prašymą dėl žalos atlyginimo bet kuriuo atveju reikia atmesti kaip nepagrįstą.
- ⁹⁶ Atsižvelgiant į tai, kas pasakyta, reikia atmesti visą ieškinį.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- ⁹⁷ Pagal Procedūros reglamento 87 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi ieškovas pralaimėjo bylą, pagal Tarybos pateiktus reikalavimus jis turi padengti bylinėjimosi išlaidas.
- ⁹⁸ Pagal Procedūros reglamento 87 straipsnio 4 dalies pirmą pastraipą įstojusios į bylą valstybės narės turi pačios padengti savo bylinėjimosi išlaidas. Todėl Italijos Respublika padengia savo išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (antroji kolegija)

nusprendžia:

- 1. Atmesti ieškinį.**
- 2. Sofiane Fahas padengia savo ir Europos Sąjungos Tarybos bylinėjimosi išlaidas.**

3. Italijos Respublika padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Pelikánová

Jürimäe

Soldevila Fragoso

Paskelbta 2010 m. gruodžio 7 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Parašai.